

DİN İLE YÜZLEŞME – 2008

www.dinileyuzlesme.com

ilhantosun@dinileyuzlesme.com

Rahman ve Rahim olan ALLAH'IN adı ile...

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd eder, yardımlarını ve bize hidayet etmesini dileriz. Kötü amellerimizden, nefislerimizin şerrinden yalnız O'na sığınırız. Allah (c.c.) kime hidayet ederse artık o kişiyi saptıracak kimse olmadığı gibi, O'nun saptırdığını da hiç kimse hidayete erdiremez. Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in âline, ashabına ve kıyamete kadar ona en güzel şekilde tabi olanlara salât ve selam olsun.

Yaşadığımız toplumdaki insanların büyük bir çoğunlunun içinde bulunduğu gaflet, Kuran'ı Kerim'den haberdar olan her insanın malumudur. Bizler de malik olandan habersiz, gaflet içinde sürdürülen bu yaşamı ve varlığını sürdürmekte olan cahiliye inanışlarını kalemimizin gölgesinde oluşan kelimelerle haber verme gayreti içerisine girmiş bulunmaktayız.

Bu yolda izleyebileceğimiz en etkili yöntemin kendimize soru sormak ve cevapları Kuran-ı Kerim'den ve sahih hadislerden aktarmak olduğuna karar vererek, çalışmamızı bu fikir ile kaleme aldık.

Neyi, niye, niçin, nasıl ve neden yaptığını bilmeyen Müslüman'ın muhakkak gaflete düşeceğine tarih sayfalarına da başvurarak defalarca tanıklık ediyoruz. Gayemiz kimseye hidayet vermek değil, çünkü bu mutlak anlamda yalnızca Allah (c.c.)'a mahsustur.

Hedefimiz, Müslümanların bir an önce kendilerine gelmeleri için sınırları çizilmiş bir ülke gibi kabul ve redlerini oluşturmaları ve Allah'ın rızasını kazanmaya yönelik yaşam sürmeye başlamaları yönündedir. Bu anlamda ticari bir amaç güdüldüğü söylemlerinden Allah (c.c.)'a sığınırım. Bu cümleleri, din adına işleyen sömürü mekanizmasının dişlilerinden biri olarak anılma endişemden ötürü yazıyorum. Yalnızca kitabın çok satmasını amaç edinseydim, gaflet veya cehalete dayalı bir yazı yazarak toplumu eleştiren insan olmayı gaye edinmezdim. Ne kadar duygusal metin ve yaşanmış dramatik olay var ise araştırma konusu yapar, onları aktarırdım.

Müslümanların başına ne geldi ise zaten, mantığı oluşmamış bir konuya duygusal yaklaşımlarından geldi. Bugün de bu şekilde ilim ehli olarak gözüken, fakat ilmi ile değil duygusal anlatımı ile gündem oluşturan, öğretici olmaktan uzak nice insanlar vardır. Ağlamaklı cümleler ile başladım ve merhametsizleri eleştirirdim. "Sizden bahsediyorum!" demez, "Böyleleri de var!" diyerek, kimsenin kendi üstüne alınmayacağı cümleler ile fikrimi aktarıp, reklâmı da temel alan bir kitap tasarladım. Belirli bir kitleye ulaşmaya başladıktan sonra da "Yarabbi, üşengeçliğimizden değil de, acizliğimizden; cahilliğimizden değil de, içinde yaşadığımız zamanın bereketsizliğinden sana gerektiği şekilde kulluk edemiyoruz. Sen gafuru rahimsin, bizi af eyle." üslubunda dualar eder, "âmin" diyenlerle beraber ağlaşıyor, halkın insanı olduğumu da kanıtlardım.

Fakat iş öyle değil...

Bilenlerin yüreğinde yara büyük olur. İşte o zaman, ayeti kerimede lanete uğrayacakları haber verilen, bildiğini gizleyen gruba dâhil olurdum.

ALLAH (c.c.) şöyle buyuruyor:

İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti Kitap'ta açıklamamızdan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet etme konumunda olanlar lanet eder.

Bize şah damarından daha yakın olana iman etmişken nedir ki bunlar, nefsin tutsaklığından başka. Tevhid yolunda ilerleyenleri, (Ahiret hayatına inandım demelerine rağmen) kimse ahmak zannetmesin diye bahsediyorum bunlardan...

ALLAH (c.c.) şöyle buyuruyor:

Onlara "Halk nasıl iman etti ise siz de öyle iman edin" denildiği zaman "Biz hiç beyinsiz, ayaktakımı gibi iman eder miyiz?" derler. Asıl beyinsiz ayak takımı kendileridir, ama bunu bilmiyorlar. Onlar müminler ile karşılaştıkları zaman "inandık" derler. Fakat şeytanları, elebaşları ile baş başa kaldıkları zaman "Biz sizin yanınızdayız, onlarla sadece alay ediyoruz" derler.

Bunları, tevhid ehlinden olup da yanılığlara düştüğünü gözlemlediğim bazı grupların kendisine gelmesi için de bahsediyorum. Bu kimseler de bilen ama gizleyen zihniyete dahi olmaktadır. Bu insanlar, itikadı sapmaya yönelmiş birini müşrik, münafık veya kâfir ilan etmeyi, hatta bu kapsamda çeşitli deliller getirmeyi kendilerine iş edinmiş olmalarına rağmen, imkânları varken en ufak bir nasihate dahi muhtaç durumda olan kimselere gerekli tebliği yapmaya tenezzül etmeyen kişilerdir. Bunlar, İslam'ın nasıl doğup büyüdüğünü ve günümüze nasıl geldiğini bilmiyorlar, zannederim. Bunların inancında, ne Vahşinin tövbe etmesine ne de kölelerin özgürleştirilmesine imkân bulunmamaktadır. Oysa Kuran-ı Kerim, hastalığımıza ne de güzel bir reçete keserek sıhhati bulma yolunu bizlere bildirmektedir...

ALLAH (c.c.) şöyle buyuruyor:

Allah'a ve Resulü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözümlüp yığınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.

Demek ki bunlar, Allah (c.c.)'ın rahmetinden uzak davranışlardır. Allah'a ve Resulü'ne "inandım" demelerine rağmen İslam'dan haberi olmayan iyi niyetli saf insanların, düştükleri gafletten çıkmak için tevhid ehlinin tebliğine ihtiyaçları vardır. Bu formülü ise, Kuran-ı Kerim bizlere şu şekilde bildirmektedir.

ALLAH (c.c.) şöyle buyuruyor:

Gerçekten insan, ziyandadır. Ancak iman edip Salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka.

Küfründe inat edenlere yapılacak tebliğden bahsetmiyorum. Hayat içerisinde ezilmiş, bilgiye ayıracak zamanı olmamış, biliyorum zannı ile yaşam süren inançlı, samimi ama şuursuz insanlardan bahsediyorum. Şeytanı düşman bilerek varlığına inanmışsanız, kimi kimin eline bırakıyorsunuz, tekrar düşünün. Bir an önce bu hastalıktan kurtulup, Hz. Muhammed (s.a.v.)'in yaşadığı zamandaki toplumun merhametli ve azimle çalışan sahabeleri gibi olmalıyız.

Bizler öylesine duygusal düşünen bir toplumuz ki; Kuran-ı Kerim'in "Size onlardan dost olmaz" demesine rağmen, birilerinin gözyaşlarına kanarak, "Ağlıyorsa dertlidir, ezgindir, bizdendir." diyerek, samimi görüşlere aldanıp, kendimizi o fikre teslim etmekteyiz. Bizler, öylesine duygusal düşünen bir toplumuz ki; defalarca izlediğimiz bir filmin en duygusal sahnesi hafızalarımıza kazınmasına rağmen, sadece o sahnesi için filmi tekrar tekrar izlemekteyiz. Bizler, öylesine duygusal düşünen bir toplumuz ki; vaatlerinin genellikle hiç birini görmesek de, merhamet içerikli konuşmalarından ötürü, siyasetçilerimizi defalarca başa getirenleriz.

Ah bizler ah! İslam'ın mantık kısmını yaşantımıza uyarlamadan, doğruluğunu Kuran'a sormadığımız bilgiyi esas kabul edip, dinimizi görsel veya yazılı medyada ki ne olduğu belli olmayan kişilerin güzel görünüşleri ve tatlı konuşmalarına tamah ederek öğreniyoruz. Ölçümüz, kişinin dediklerinin Kuran'a uyup uymaması değil, diyenin hoş bir üslup ile kibar ve tane tane anlatması olmuştur. Denilenin önemini veya doğruluğunu hiç araştırmadan kabullenmekteyiz. Konu veya konular hakkında yeterli bilgimiz olmadığı halde bir konuyu fikir yürüterek çözme, aktarma, insanları buna ikna etme ve kendimize de inandırma çabası içerisinde hayatımızı geçiriyoruz. Vallahi bu durum, insanın kendi helakının oluşması için yeterli bir sebeptir. Bir an önce bu alışkanlıktan vazgeçmeli, periyodik olarak Kur'an-ı Kerim okumalı, onun mesajları üzerinde düşünmeli ve yaşantımıza

uyarlama çabası içerisinde olmalıyız.

Sonuç olarak, kurtuluşun adresi üç dönemde yatmaktadır. Doğru bilgi, bu bilgi ile amel ve yaşanılır alanı genişletmek için tebliğ.

İşte bu anlamda başarı; ne bu kitabın çok satması ne de kitlelere ulaşmaktır. Ne yazık ki "başarı" kelimesi de günümüz cahiliyyesinde "tuttuğunu koparmak", "kariyer sahibi olmak", "iyi bir gelecek vaat eden iş sahibi olmak", v.b. gibi şeylerle beraber anılmaktadır. Zaten "başarı" anlayışı, cahiliyenin var olduğu tüm zamanlarda, bu ve bunun gibi nefsi temel alan esaslara dayandırılmıştır. Oysaki müminin başarısı, Rabbinin rızasını kazanma gayreti içerisinde verdiği yaşam mücadelesinde yatmaktadır. Başarı da budur, mutluluk da budur... Onun için, ne mutlu her şeye rağmen hayatını rızalık kazanma peşinde sürdürene, ne mutlu bataklık çukurunun içinde bile iman elbisesi kirlenmeyene, ne mutlu MÜSLÜMANIM diyene!

Biz de âcizane, Rabbimizin rızasını kazanmak gayesi ile geleceğe bir kitap bırakmak için, aldık elimize kâğıdı kalemi ve Müslümanın İslam'a bakışının nasıl olması gerektiğini özlü bir biçimde işleme gayretine girdik. Meseleleri kavramsal boyutları ile açıklayan nice kitap mevcut olduğu için çalışmamızı, halkın kullandığı kelimelerle açıklamayı ve örneklere dökmeyi, daha uygun gördük. İnşallah bu açıklamalardan sonra, kitabımız içerisinde mevcut bulunan yanlışlar varsa kendimden, elde edilmiş bir başarı varsa da Allah (c.c.)'tan olduğunu belirterek, kitabımıza başlayalım...

"Vakit çok geç olmadan, Dininiz ile yüzleşin"

Bu kitap Allah (c.c.)'a ve Resulu (a.s.m.) 'ne iman ettim diyenlerin, Dinlerindeki ve dinin sahibine olan inançlarındaki eksiklikle her an hayatlarının sonuna yaklaşırken, gaflet uykusundan uyandırılması amacı ile hazırlanmıştır. Kul'a düşen tebliğdir. Hidayeti veren de, kişide tesiri yaratan da mutlak anlamda yalnızca ALLAH azze ve celle'dir.